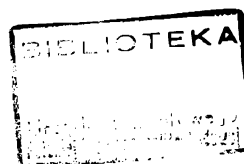

Warszawa, 30 września 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

CO4 6 43/12 2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 27012.

Kl. 80 b, 1/08.

Romuald Koskowski
(Włocławek, Polska).

Sposób wytwarzania betonu porowatego.

Zgłoszono 24 grudnia 1936 r.

Udzielono 29 lipca 1938 r.

Znane są materiały budowlane, wytwarzane z trocin i zapraw hydraulicznych, a także betony porowate.

Pierwsze mają tę wspólną wadę, że chcąc otrzymać odpowiednie ich właściwości izolacyjne należy użyć dużego odsetka trocin odpowiednio preparowanych, wskutek czego wytrzymałość materiału jest bardzo mała; poza tym sztuczne preparowanie trocin pociąga za sobą duży koszt i jest kłopotliwe.

Betony porowate są albo zbyt kruche, jeśli zawierają duży odsetek pęcherzyków gazu, albo są zbyt zimne, to jest mają zbyt małe właściwości izolacyjne, jeśli tych pęcherzyków jest mało.

Rzeczą jest znana, że beton porowaty ze względu na małą jego wytrzymałość i

nasiąkliwość wodą nie nadaje się do budowy ścian zewnętrznych.

Usunięcie powyższych wad ma właśnie na celu wynalazek niniejszy.

Jeżeli trociny drzewne zmiesza się z wapnem nie gaszonym, a następnie mieszaninę taką zlasuje (zgasi), to otrzyma się ciastowatą masę.

Otrzymaną masę miesza się po pewnym okresie czasu z odpowiednimi ilościami cementu i piasku z dodaniem wody.

Otrzymana mieszanina tężeje doskonale na powietrzu i już po upływie paru dni formy, w których masa była kształtowana, mogą być zdjęte.

Beton ten nie zmienia podczas tężenia początkowej objętości, a po stężeniu posiada znaczną wytrzymałość mechaniczną o-

raz ma dobre właściwości izolacyjne zarówno pod względem cieplnym, jak też i akustycznym.

W taki beton można bez trudności wbić gwoździe oraz można go obrabiać piłą.

Jeżeli z produktu podstawowego wypłucze się za pomocą wody wapno całkowicie lub częściowo, a pozostałość zmiesza z cementem i piaskiem z dodaniem wody, to po stężeniu otrzyma się również materiały izolacyjne dobrze związane, choć mniej wytrzymałe od poprzednio opisanego materiału i bardziej nasiąkliwe wodą.

Celowe jest również dodawanie do mieszaniny, składającej się z masy podstawowej, cementu i piasku, ponadto trocin wyjałowionych w sposób opisany powyżej. Procentowe ilości składników mogą być różne w zależności od celu użycia betonu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania betonu porowatego z cementu, piasku, wapna i trocin lub wiórów drzewnych z użyciem wody,

znamienny tym, że trociny lub wióry drzewne łącznie lub z osobna miesza się z wapnem niegaszonym, następnie do mieszaniny tej dodaje się wody w celu zlasowania (zgaszenia) wapna i, wyjałowienia trocin, po czym po pewnym okresie czasu miesza się otrzymaną masę z określoną ilością cementu i piasku, a po dodaniu wody miesza i ubija w formach.

2. Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że do mieszaniny wyjałowionych trocin, cementu i piasku dodaje się pewną ilość trocin wyjałowionych, lecz wypłukanych z wapna wodą.

3. Odmiana sposobu według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że trociny wyjałowione przez zlasowanie wapna i wypłukane wodą miesza się z cementem lub z mieszaniną piasku, cementu i wody.

4. Sposób według zastrz. 1 i 3, znamienny tym, że używa się cementu zwykłego lub szybkotężejącego cementu glinowego.

Romuald Koskowski.